

1. **B** ối Vua khoan nhơn, đành hy sinh chuộc dân

Người, Khôn phương đền công ơn trọng. Nguyên kính mến

yêu thương trọn đời, Trả nghĩa công linh của Giê-su.

Bối Vua khoan nhơn. 1. Nhơn loài không phương trả nghĩa

sinh thành, Gìn giữ dưỡng nuôi đêm ngày chăm mon.

Muôn muôn vãn ơn thiêng đổ khắp linh hồn, Nhờ bửu huyết

của Vua hiển nhơn. Bối Vua khoan nhơn. 2. Con nhìn thân

Cha lở xể loạn bì. Lòng tủi hổ bởi con đà ngu si! Mê vui

hèn, thân sau phải khốn vô hồi! Đành bỏ nghĩa của Cha

Giê-su. Bối Vua khoan nhơn. 3. Con nhìn Tim Cha phải lười

gườm bầy, Lòng thăm nảo nghĩ suy càng thương thay!

Tim Cha là nơi con phải ẩn nường mình, Hầu khỏi nổi

hiểm nguy lẫn tên. Bối Vua khoan nhơn. 4. Trông đời sau

lên hưởng phúc thiên đàng, Mừng phở lỗ khỏi trăm đều

nguy nan. Khi lên châu ngai Vua phi chí toại tình, Đều khổ

nảo đổi thanh nhàn luôn. Bối Vua khoan nhơn. 5. Sau đành

mang ơn đổi chữ vô tình, Kìa tỏ rõ lỗi ta hằng phạm liên,

Con lẳng loạn vong ân phũ bỏ công trình, Nào kẻ chẳng

nhường no nguồn thiêng! Bối Vua khoan nhơn. 6. Con hiền

tôi trung, chẳng trở hai lòng, Tình thảo lão hãy thương đền

yêu thương; Không chi bằng yêu thương trả nghĩa Cha

lành Tim của lễ kính dựng đền ơn. Bối Vua khoan nhơn.